

Bispor viðhald í øllum kærurum

Átta vóru kærurnar móti Hans Jacob Joensen, bispi, men Kirkjumálaráðið metir í ongum føri skuldsetingarnar vera grundaðar

JOHN JOHANNESSEN

Eftir drúgva viðgerð er Kirkjumálaráðið komið til eina niðurstøðu í øllum teimum átta kærurum, tað í vár fekk móti Hans Jacob Joensen, bispi.

Niðurstøðan í øllum átta forunum er greið. Bispor hevur ikki forbrotið seg.

Allar kærurnar eru væl viðgjordar áðrenn komið er fram til nakra niðurstøðu, og eisini er bispor sloppin at gera skrivligar viðmerkingar til hvørja einstaka kærur. Kirkjumálaráðið helt tað nevnliga vera neyðugt, at báðir partar sluppu at lýsa síni sjónarmið áðrenn nokur stóða varð tikin. Og eftir drúgva viðgerð kann Kirkjumálaráðið nú geva svar til hvørja einstaka kærur.

Rættur próstsins

Fyrsta kærnan, viðgjord verður í svarinum frá Kirkjumálaráðnum, er frá Andreasi Andreassen, fyrrverandi sóknarpresti í Hvalba. Hann kærir í brævi frá 15. apríl í ár um, at Bjarni Bæk, dómráður, forir roknskap við virki hansara sum prestur.

Svarið frá Kirkjumálaráðnum er, at ein próstur ikki kann geva einum presti bindandi ávísingar til prestsins boðan. Men harafturímið kann ein próstur væl geva boð um, hvussu prestsins virki fyrisitingarlaga skal fyriskipa. Kirkjumálaráðið vísir á, at ein próstur leiðir og leggur til rættis arbeiðið fyri prestarnar í próstadinum, og fevnir hetta eisini um fyriskipinina av skylduni at vera tókir.

Tá Andreas Andreassen skrivaði kærna var eingin prestur í Vági, og var Andreas Andreassen tiskil noyddur at røkja embættið í Suðuroyar Sunnara presta-

gjaldi samstundis, sum hann røktað sít eigna. Men hann kærði, tí honum tóktist, at dómráðurin í alt ov stóran mun helt eyga við arbeiði hansara og kom við ábendingum um, at hann ikki røktað sít starv nóg væl, hóast hann tá røktað tvey prestastovr.

Men svarið úr Kirkjumálaráðnum sigur, at tað í hesari sök ikki finnur grund til at átala dómráðurin ella bispin fyri eftirlitið.

Prestagáðurin ikki misrøktur

Í sama brævi til Kirkjumálaráðið kærir Andreas Andreassen um, at prestatagáðurin í Hvalba er í ógvuliga ringum standi. Tiskil søkti hann um eykajáttan til at betra um prestatagáðurin og eisini um at fáa húsaleiguna niðursetta.

Kirkjumálaráðið vísir til frásøgn frá bispi og staðfestir, at fyrisitingartarligi myndugleikin fyri viðlíkahaldi av føroysku prestatagáðnum liggur hjá Føroya Stíftstjórn. Kirkjumálaráðið vísir somuleiðis á, at tað ikki heldur nakra orsök vera til at halda, at viðlíkahaldið av prestatagáðnum í Hvalba verður fyriskipað á annan hátt, enn viðlíkahaldið av øðrum prestatagáðum í Føroyum. Tiskil heldur Kirkjumálaráðið ónga orsök vera fyri at gera nakað meira við hesa kærna.

Heldur ikki vil Kirkjumálaráðið blanda seg í, hvussu nógvar prestar skulu gjalda í leigu, fyri at búgva í prestatagáðnum í Leirum í Hvalba. Kirkjumálaráðið vísir prestinum til at søkja myndugleikarnir í bispadómnum um at gera eina endurmeting av leiguni fyri prestatagáðin. Kirkjumálaráðið sigur í hesum sambandi, at um leigan eftir hesa meting verður sett nið-

ur, kann talan gerast um at broyta leiguna við afturvirkandi megi, til tann dagin biðið varð um endurskoðan, men longur aftur eigur ikki at verða farið.

Ikki brotið taginarskylduna

Í brævi dagfest 16. apríl 1999 kærði Peter O. K. Olofson bisp fyri at hava brotið taginarskyldu sína, tá hann í samrøðu í Sosialinum stutt fyri hetta tosaði um gongdina, tá Olofson á sinni varð settur í starv sum prestur í Fuglafirði.

Men Kirkjumálaráðið heldur ikki, at bispor í hesum føri hevur brotið taginarskyldu sína.

Deknaguðstænasta er ikki guðstænasta

Í brævi dagfest 11. mars 1999 kærðu Andreas Andreassen, Bergur Debes Joensen, Sverri Steinholm, Niels Pauli Danielsen og Hans Eiler Hammer um, at Kirkjumálaráðið í brøvum frá 23. desember 1991 og 21. apríl 1992 hevur sagt, at deknaguðstænastur eru leikmannaguðstænastur, og tí kunnu tær ikki roknað sum vanligar guðstænastur.

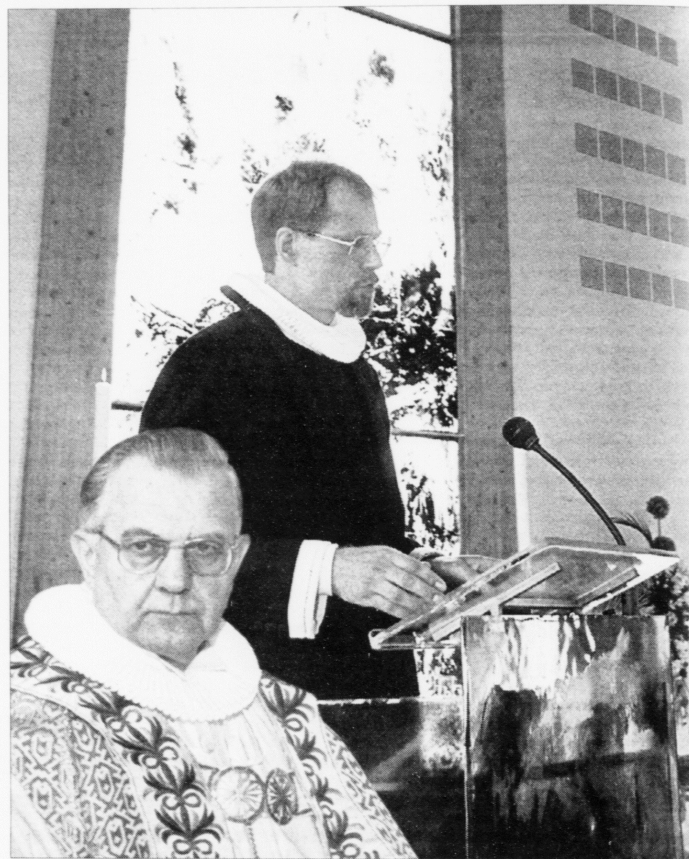
Kirkjumálaráðið vísir aftur til frágreiðingar frá bispi. Tað tekur undir við sjónarmiðnum í hesum frágreiðingum og vísir til tað, sum verður sagt um deknaguðstænastur í brøvum frá 23. desember 1991 og 21. apríl 1992.

Eingin mismunur

Í sama brævi kærta somu fimm prestar um, at bispor í sambandi við konfirmatión ger mun á Peter O. K. Olofson og øðrum prestum í Føroyum.

Talan er í hesum føri um, at eftir fyrispurning frá Olofson, hevur bispor noktad Olofson at konfirmera eina gentu, ið var undir konfirmatiónsaldur.

Í hesum føri verður víst til frágreiðing frá bispi, har hann greiðir frá um rætt sín til at syta Olofson at konfirmera ov ungar konfirmantar.

Í øllum átta kærurum verður víst til frágreiðingarnar hjá bispi. Hetta er Peter O. K. Olofson ónøgdur við

Bispor rætt at senda annan prest

Í brævi dagfest 14. apríl 1999 spyr Niels Pauli Danielsen, um bispor sambært norskum lóg hevur óavmarkaðan rætt at senda einhvønn prest inn í prestatgjaldið hjá øðrum prestum.

Kirkjumálaráðið vísir til svar frá bispi og sigur, at norska lóg má tulkað saman við øðrum nýggjari lógum.

Vist verður á, at í sambært lógini kunnu ein ella fleiri í sóknini søkja um at fáa annan prest at prædika ella halda móti, enn vanligi sóknarprestin. Treytin er tó, at sóknarpresturin gevur loyvi til tess. Men ger hann tað ikki, kunnu sóknarbornini kærta til bisp ella Kirkju-

málaráðið, og verður tað tá teirra avgerð, ið verður galdandi. Og sum Kirkjumálaráðið skilur, hevur bispor í nevnda føri jatta kirkjufólkunum, at annar prestur skal prædika.

Lestrarbokin O.K.

Í brævi 9. apríl 1999 kærði Peter O. K. Olofson fyri aðru ferð til Kirkjumálaráðið um lestrarbókina »Livid spratt av kærleiks rót«. Hann kærði fyrstu ferð um hesa bók 14. mars 1996.

Olofson kærði um, at bispor eftir umbøn frá kirkjuráðnum í Elduvík, hevur givið loyvi til at nýta hesa lestrarbók í Elduvíkar kirkju. Olofson heldur hesa bók stríða ímóti grundarlagi fólkakirkjurnar.

Myndaviðgerð: Álvurt Haraldsen

Kirkjumálaráðið sigur í svarinum, at tað ikki er lutur Petur O. K. Olofson at avgera, hvørjar bókur kunnu nýtast til deknaguðstænastur. Tað er nevnliga kirkjuráðið, ið hevur heimild, tá tað snýr seg um deknaguðstænastur.

Bispor fullan rætt

Seinasta kærnan í røðini er frá Elsu Jacobsen, trúboðara, og øðrum. Tey kærta um, at bispor tekur Olofson av ræði í Fuglafjarðar Prestagjaldi, og biða tey Kirkjumálaráðið um at trádka til og broyta hesi viðurskipti.

Men Kirkjumálaráðið vísir til norsku lóg, og heldur tað ikki vera neyðugt at gera nakað við málið.

Allan Skaalum fer frá ALS

søkir eftir nýggjum stjóra

Allan Skaalum, sum hevur røkt stjórnarstarvið á Arbeiðsloysisskipanini síðani desember 1997, fer í annað starv frá 1. januar 2000. Hann hevur tí boðað stýrinum fyri Arbeiðsloysisskipanini frá, at hann sigur seg úr starvi við gildi frá ársenda 1999.

Arbeiðsloysisskipanin fer í næstum at søkja eftir nýggjum stjóra.

Allan Skaalum hevur hesi tvey árin saman við starvsfólkunum loyst mong trupul mál, sam-

stundis sum starvsfólkaútreiðslurnar eru minkaðar við 25% frá 1997 til 1998.

Arbeiðsloysisskipanin er í dag ein væl virkandi og væl ríkin stovnur. Stýrið takkar fyri gott samstarv. Vit harmast, at Allan Skaalum fer, og ynskja honum góða eydna í nýggja starvinum.

A nýggjari byrjar Allan Skaalum í starvi sum stjóri hjá Repro-Z, sum er eitt virki í Havn, sum ger prentlitur

Dagbókardagurin

Tiltakið at fáa allar føroyingar at skriva dagbók er ein roynd at skriva fjølbroytta søgu. At savna keldur til okkara eftirkomarar at nýta um 100 ár, keldur sum vísa gerandislív og gerandistankar.

Iblásturin til tiltakið er úr hinum norðanlondum. Tá ið dagbókardagur varð hildin í Svøríki í 1991 komu meiri enn 10.000 dagbókur inn, og í

Danmark har tey skrivaðu 2. september í 1992 komu 50.000 dagbókur inn, tað vil siga, at meiri enn ein av hundrad fólkom skrivaði.

Um vit í Føroyum skulu seta met, skulu vit hava einar 500 dagbókur inn. Hetta halda vit vera møgulegt, tí at øll í Føroyum og føroyingar uttanlands hava frætt um tiltakið. Faldari er farin í hvørt hús, og

plakatir eru settar upp. Samarbeiðið við dagblóðini og útvarp Føroya hevur verið stak gott; umrøða og stórar lýsingar hava verið at sæð í blóðunum, og útvarpið hevur havt evnið á skránni í fleiri morgunsendingum.

Førmínnissavnið upplýsir, at higartil eru komnar yvir 400 dagbókur inn, men freistin er ikki út fyrr enn 1. november, so um tú

ikkir hevur skrivað enn ella hevur ikki skrivað heilt liðugt, so er bert at taka penning, blýantin ella músina og vera við at seta metið. Um tú ert burturi í øðrum londum ella umborð á skipi og hevur posttrupulleikar, so er bert at senda kortini, tí eisini dagbókur, sum koma í seinna lagi sleppa upp í part.